

Mythologia, Venise, 1567 - IX, 20 : De Momo

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[137\] : De Momo \[et conclusion\]](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IX

[Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 20 : De Momo](#) est une version augmentée de ce document

---

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre IX

[Mythologie, Paris, 1627 - IX, 21 : De Momus](#) est une transformation de ce document

---

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre IX

[Mythologie, Lyon, 1612 - IX, 20 : De Mome](#) est une transformation de ce document

---

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - IX, 20 : De Momo, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/957>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 288v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Momus](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

---

terest, ac seruet. Cum vero plures Nemesis colerent Somnium; plures rationes puniendorum impunitus hominum diuinitus mitti signaverunt, pro varietate peccatorum & arroganter cuiusq;. Atque de Nemisi satis, nunc de Momio iam dicamus.

De mons,

Cap. XXX.

- M**odus diligentissimus & perspicacissimus operum omnium contemplator ac reprehensor, & ipse Noctis filius, ac Somno patre natus fuisse dicitur, ut tradidit Hesiodus in Theogonia. Fabulat: sunt hunc Deum nihil quidem ipsum facere solitus, at exterorū Deorum & hominum opera reprehendere: quippe cum iudex etiam inter Deos Neptunum, Vulcanum, Minervamq; de artificio contendentes delectus, omnium opera reprehenderit. Nam cum Neptunus taurum effinxisset, Minerva extrubasset domum, Vulcanus hominem formasset, nihil non reprehensione dignum inuenit. Cum ad arbitrium enim eius certaminis ventum esset, ille iudex singulorum opus diligentissime inspexit; atque ut ait Lucianus in Nigrino: *līmā līlīpētāz̄ tā pōt̄iāz̄ z̄y v̄p̄iāz̄ d̄iāz̄iāz̄ z̄t̄iāz̄ iālāz̄iāz̄ t̄e v̄p̄iāz̄*, Deum scilicet tauri opificem carpebat, quia cornua ante oculos nos proposuisset. vel naturam etiam ipsam accusabat Momus ille Aesopicus, ut ait Ariosteles libro tertio de partibus animalium, quia potius capiti quam harmis cornua taurorum colligasset: nam si addita fuissent harmis cum totum corpus in vulnera incubuisse, videbantur tauri multo maiori vi percussuri. At in Dialogo de Hesibus testatur idem Lucianus hominem Vulcani fuisse reprehensum, quia pratemissum fuisset illud, quod maxime oium erat necessarium; q; artifex scilicet non prouidisset quo doli clam in clavis pectoribus pullularent. Nam multo laudabilius opus futurum videbarur si fenebris pedes fuisset, ut sciri posset quid in animo quisq; fueret, & cum mentiretur, an verum diceret. Domum Minerum reprehendit, ut ait Polycharmus lib. a. rerum Lyciarum, quia non erat facta trufarilis, quæq; posset facile circumagi, si forte malum haberet vicinum. Atque omnis Momis autoritas deniq; & licentia fuit in operibus, fabribusq; alienis reprehendendis. Nam idcirco *z̄z̄m̄ p̄z̄z̄* Stygius Momus scilicet vocatus est in Epigrammate quodam: quia omnibus & Diis & mortalibus esset odio. Per hæc significare voluerunt antiqui, ut fabulosi fragmenti sententiam explicem, nihil esse humanum, nullum neq; bonum neq; malum facinus, quod omnino reprehensione maledicorum & inuidorum carere possit, cum neq; Deus quidem, qui ipse est naturæ fundamentum, optimus ac sapientissimus obire cratoribus carere potuerit. Per hæc igitur significabant aut maledicorum, & viciorum nullam eminio viro bono habedam esse rationem, aut nihil gloriosum vel honorificum esse aggrediendum. Num cum illum misericordum omnium esse iudicem, qui potius ad volgi, & impensis multitudinis operationem, quam ad veram probitatis, & integritatis rationem se accostodare fudeat, jamdiu omnem vulgi loquacitatem & imprudentiam contemnendam esse decreui. Sed per eum praeciali, & sapientis hominis esse indicavi stultorum & impeditissimorum calumnias magno animo posse parvifacere.

NATALIS